

பரிசுத்த பூசைப் பாத்திரங்கள்

(- சங். பிரான்சீஸ் கான்னல், - திவ்விய பலிபூசை நிறைவேற்றும் முறை என்னும் நூலிலிருந்து.)

பூசைப் பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவதற்குத் தேவையான பொருட்களைத் தயாரிக்கும் காரியத்தில், திருச்சபையால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள விதிமுறைகள் அனுசரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், திருச்சபையின் பாரம்பரியம் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றும், இயன்றவரை, பரிசுத்த கலைக்குரிய சட்டங்கள் அனுசரிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் திருச்சபைச் சட்டம் கூறுகிறது. திவ்விய பலிபூசைக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிற பரிசுத்த பாத்திரங்கள் திரு இரத்தக் கிண்ணம் (இரசக் கிண்ணம்), அப்பத்தட்டு, மற்றும் திவ்விய நற்கருணைப் பாத்திரம் (அப்பப் பாத்திரம்) ஆகியவை ஆகும். இவற்றின் மூலப்பொருள் மற்றும் வடிவத்தைப் பற்றிய திருச்சபைச் சட்ட விதிமுறைகள் ஒரு சில மட்டுமே உள்ளன. ஆனாலும் ஒரு தெள்ளத் தெளிவான வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் திருச்சபையில் உள்ளது. இந்த பரிசுத்த பாத்திரங்கள் எதற்குப் பயன்படுத்தப் பட வேண்டும் என்பது, குறைந்த பட்சம் ஓர் எதிர்மறையான விதத்திலாவது, அவற்றின் வடிவத்தைப் பற்றிய பெருமளவு சந்தேகங்களைத் தீர்த்து விடுகிறது.

பரிசுத்த கலைச் சட்டங்களில் முதல் சட்டங்களில் ஒன்று, ஒரு பொருள் முடிந்த வரை அதன் நோக்கத்திற்கு ஏற்றப்படி உத்தமமான முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

திருஇரத்தக் கிண்ணம்

திரு இரத்தக் கிண்ணம் (இரசக் கிண்ணம்) பொன்னாலோ, அல்லது வெள்ளியாலோ செய்யப்பட வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் கூறுகின்றன. அல்லது குறைந்தபட்சம் அதன் கிண்ணப்பகுதியாவது (இது மட்டுமே மந்திரிக்கப்படுகிறது.) வெள்ளியால் செய்யப்பட்டு, உட்பக்கத்தில் தங்க முலாம் பூசப்பட்டிருக்க வேண்டும். தகரம் அனுமதிக்கப்படுகிறது, அனால் தாமிரமோ, கண்ணாடியோ பயன்படுத்தப்பட அனுமதியில்லை. இதன் வடிவத்தைப்

பொறுத்தவரை, விதிமுறைகள் மற்றும், திருச்சபைப் பாரம்பரியத்தின்படி, பலிக் கிண்ணமானது, கிண்ணப் புகுதி, மத்தியில் ஒரு குமிழ் அல்லது முடிச்சுடன் கூடிய ஒரு தண்டுப் புகுதி மற்றும் ஒரு அடிப்புகுதி ஆகிய மூன்று பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது. சேசநாதருடைய விலைமதியாத திரு இரத்தத்தை முற்றிலும் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதாகிய அதன் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற ஏதுவாகவும், பூசைச் சடங்குகளில் வசதியான முறையில் பயன்படுத்த ஏதுவாகவும், இந்தத் திருப்பாத்திரத்தின் மூன்று பாகங்களும் தயாரிக்கப்பட்டு, ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பொதுவில், திரு இரத்தக் கிண்ணம் பீடத்தின் மீது இருக்கும்போது, அல்லது குருவால் எழுந்தேற்றம் செய்யப்படும்போதும், அது கவிழ்ந்து விடும் ஆபத்து இராதபடி அது நல்ல சமநிலையுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு அது மிகவும் எடை குறைந்ததாக இராதிருப்பது அவசியம். அது மிகப் பாரமாகவும் இருக்கக் கூடாது.

ஏனெனில், அப்படியிருந்தால், அதைக் கையாள்வதோ, உயர்த்திப் பிடிப்பதோ கடினமாக இருக்கும். அது அதிக உயரமாகவும் இருக்கக் கூடாது. இல்லாவிடில், அதன்மீது சிலுவை அடையாளங்கள் வரைவதற்கோ, அல்லது ஆடம்பரப் பாடற் பூசைகளில் அதற்குத் தூபம் காட்டுவதற்கோ பூசை நிறைவேற்றும் குருவுக்கு வசதியாக இருக்காது. அது அளவுக்கு மீறி உயரம் குறைந்ததாகவும் இருக்கக் கூடாது. அப்போது அதன் தோற்றத்தில் கம்பீரம் இருக்காது. மேலும் சராசரி அளவுக்கு மூடுதுகில் அதற்குப் பொருந்தவும் செய்யாது. கிண்ணப்புகுதியின் வடிவம் அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அது மிக அகன்றதாகவோ, அளவுக்கு மீறி ஆழமற்றதாகவோ இருந்தால், அதை எழுந்தேற்றம் செய்யும் போதோ, அல்லது அதிலிருந்து பருகும்போதோ, அல்லது அதை வெறுமையாக்கும்போதோ, திரு இரத்தத் துளிகள் சிந்திவிடும் ஆபத்து உள்ளது. அல்லது அது எதிர்பாராத விதமாக குலுக்கப்பட்டும் விடலாம். அது அளவுக்கு மீறி ஒடுக்கமாக இருந்தால், பெர் இப்சம் ஜெபத்தின்போது, அதனுள் சிலுவை அடையாளங்கள் வரைவது கடினமாக இருக்கும். அந்த அளவுக்கு மீறி ஆழம் உள்ளதாக இருந்தால், அதைச் சுத்திகரித்து பிறகு, அதைத் துடைப்பதற்கு சாத்தியமில்லை. திரு இரத்தம் எதற்கு மேலாகக் கடந்து வருமோ, அந்த திருக்கிண்ணத்தின் விளிம்பில் ஆடம்பர வேலைப்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இருக்கக் கூடாது. திருச்சட்ட விதிமுறைகளின் படி பூசை நிறைவேற்றும் குரு

பூசையின்போது திரு இரத்தக் கிண்ணத்தை வசதியாகப் பிடித்துக் கொள்ள ஏதுவாக, அப்ப வசீகரத்திற்குப் பிறகு, அவர் முதல் மற்றும் இரண்டாம் விரல்களுக்கு நடுவில் அதைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். தண்டுப் பகுதியிலுள்ள முடிச்சு அல்லது குமிழ் பகுதி, கிண்ணப் பகுதியிலிருந்து, தண்டின் ஒரு பகுதியில் பிரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்தக் குமிழ் பகுதி உருண்டையாகவும், வழுவழப்பானதாகவும் இருக்க வேண்டும். திரு இரத்தக் கிண்ணம் எளிதில் கவிழ்ந்துவிடாதபடி, கிண்ணத்தின் அடிப்பகுதி போதுமான அளவுக்கு எடையுள்ளதாகவும், அகன்றதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்றாலும் குறித்து அளவுகளுடன் கூடிய பீடக்கல்லின் மீது அது அளவுக்கு அதிகமான இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளாதவாறு, அது அளவுக்கு மீறி அகலமாகவும் இருக்கக் கூடாது. திருக்கிண்ணத்தின் அடிவாரத்தின் மீது நீட்டிக் கொண்டிருக்கிற எந்த விதமான வேலைப்பாடுகளும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். திரு இரத்தக் கிண்ணத்தின் விளிம்பில் எந்தப் பகுதியில் தாம் திரு இரத்தத்தைப் பருகினார் என்று பலி நிறைவேற்றும் குரு அறிந்திருக்குமாறும், கிண்ணத்தைச் சுத்திகரிக்கும்படி அதே இடத்தில் வெறும் இரசத்தையும் தண்ணீரையும் அவர் பெற்றுக் கொள்ள வசதியாகவும், அடிப்பகுதியின் மீது ஒரு சிலுவை தெளிவாகக் குறியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

திரு இரத்தக் கிண்ணமானது பயன்படுத்தப்படுவதற்கு முன், ஒரு மேற்றிராணியாரால் அபிஷேகம் செய்யப்பட வேண்டும். அது தனது தொடக்க வடிவத்தை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அடிப்பட்டோ, அல்லது மாற்றம் அடைந்து இருந்தாலோ, அல்லது தனது மகத்துவத்திற்குத் தகுதியற்ற நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தாலோ, அல்லது பொதுவில் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டுவிட்டாலோ, அது தன் அபிஷேகத்தை இழந்துவிடும். இனி அது பூசைக்குப் பயன்படுத்தப்பட முடியாது. இதன் காரணமாக, ஒரு திரு இரத்தக்கிண்ணத்தின் கிண்ணப்பகுதி, நிரந்தரமான முறையில் அது இணைக்கப்பட்டிருந்த அடிப்பகுதியிலிருந்து பிரிக்கப்படுமானால், அப்போது அதன் அபிஷேகம் ஒருவேளை இழக்கப்படலாம். கிண்ணப்பகுதியும், அடிப்பகுதியும் ஒரு திருகு மறையால் இணைக்கப்பட்டிருந்தால், அது தன் அபிஷேகத்தை இழந்துபோகாது. ஒரு வெள்ளிக் கிண்ணத்தின் கிண்ணப்பகுதி காலப் போக்கில் தனது தங்க முலாமை இழந்து போகுமானால், அது மீண்டும்

புதுப்பிக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியம். மறு முலாம் பூசுவதால் அபிஷேகம் இழக்கப்படுவதில்லை.

அப்பத்தட்டு

அப்பத்தட்டின் மூலப்பொருள் திருச்சட்ட விதிமுறைகளில் கூறப்படவில்லை. ஆனாலும் திருச்சபையின் பாரம்பரியப்படி, அது திரு இரத்தக் கிண்ணத்தைப் போல, பொன்னாலோ, வெள்ளியாலோ செய்யப்பட்டதாக இருந்தால், அதன் வளைவான உட்பரப்பு முழுவதும் பொன் முலாம் பூசப்பட்டிருக்க வேண்டும். அது வட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும். திருக்கிண்ணத்தின் வாய்ப்பகுதிக்குள் உறுதியாகப் பொருந்தும் விதத்தில் (உதாரணமாக, ஒரு புடைப்பான வட்டம்) அது செய்யப்பட வேண்டும். அதன் வெளிப்பரப்பில் வேலைப்பாடுகள் (உதாரணமாக புடைப்பு மற்றும் செதுக்கு வேலைகள் செய்யப்படுதல்) இருக்கக்கூடிய அதே வேளையில், அதன் உள்பரப்பில் அது முற்றிலும் வேலைப்பாடுகள் இல்லாமல் வெறுமையாக இருக்க வேண்டும். பலி நிறைவேற்றும் குரு கர்த்தர் கற்பித்த ஜெபத்தைத் தொடர்ந்து வரும் ஜெபத்தில் அப்பத் தட்டை முத்தமிடும்போது, தேவ அப்பத்தால் தொடப்பட்டிருந்த பாகத்தை அவர் தொடாமல் தவிர்க்கும்படியாக, அப்பத்தட்டின் விளிம்பில் ஏதாவது ஓரிடத்தில் ஒரு சிறு சிலுவை குறியிடப்பட்டிருப்பது பயனுள்ளது. திருமேனித் துகிலின் சுத்திகரிப்பின்போது, திரு அப்பத்துணிக்கைகளைக் குருவானவர் சேகரிப்பதற்கு வசதியாக அப்பத் தட்டின் விளம்பு மெல்லியதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால், கூர்மையாக இருக்கக் கூடாது. அப்பத் தட்டின் அளவு, திரு இரத்தக் கிண்ணத்தின் கிண்ணப்பகுதியின் விட்டத்திற்குத் தக்க அளவில், அதைவிட சற்று விரிவானதாக இருக்க வேண்டும். சில சமயங்களில் திவ்விய நன்மை வழங்குவதற்காக அப்பத்தட்டின் மீது அப்பங்கள் வைக்கப்படுகின்றன என்பதால், அது அளவில் மிகச் சிறியதாக இருக்கக்கூடாது. அப்பத்தட்டு அதிக பாரமானதாக இருந்தால், அதைக் கையாள்வது குருவானவருக்குச் சிரமமாக இருக்கும்.

நற்கருணைப் பாத்திரம் (அப்பப் பாத்திரம்)

திருச்சடங்கு விதிமுறைகளின்படி, நற்கருணைப் பாத்திரம் திடமான, தகுதியுள்ள மூலப்பொருளால் செய்யப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். இது வழக்கமாக பொன் அல்லது வெள்ளியில் செய்யப்படுகிறது. இந்த உலோகங்களைப் பற்றித்தான் 'சேரேமோனியாலே எப்பிஸ்கோப்போரும்' பேசுகிறது. மற்ற உலோகங்கள், உதாரணமாக தாமிரம், அனுமதிக்கப்படலாம். ஆனாலும் உட்புறம் எப்போதும் பொன்முலாம் பூசப்பட்டிருக்க வேண்டும். வழிபாட்டுப் பாரம்பரியத்தின்படி, நற்கருணைப் பாத்திரத்தின் வடிவம் திரு இரத்தக் கிண்ணத்தின் வடிவத்திற்கு ஒப்பானதாக (கிண்ணப்பகுதி, குமிழுடன் கூடிய தண்டுப் பகுதி மற்றும் அடிப்பகுதி ஆகியவை) இருக்கிறது. ஆனாலும் கிண்ணப்பகுதி பெரிதாகவும், வடிவத்தில் சற்று மாறுபட்டதாகவும் இருக்கிறது. நற்கருணைப் பாத்திரத்திற்கு மூடி உண்டு. இது அதிக இறுக்கமானதாக இல்லாமல் எளிதில் திறந்து மூடக்கூடியதாகவும், வெளிப் பக்கமாகக் குவிந்ததாகவும், தூசி, ஈரம் முதலியவை நற்கருணைப் பாத்திரத்தில் புகாதபடி நன்கு பொருந்துவதாகவும் இருக்க வேண்டும். மூடியைச் சிரமப்பட்டு இழுத்துத் திறந்தால், திவ்விய அப்பங்கள் சிதறி விழுந்து விட நேரிடும் என்பதால், இது அளவுக்கு மீறி இறுக்கமாகப் பொருந்தியிருக்கக்கூடாது. கடைசி நற்கருணை அப்பங்கள் எளிதாக எடுக்கப்பட ஏதுவாக, கிண்ணப் பகுதியின் அடிப்பாகம் சற்று மேடாக இருக்க வேண்டும். குருவானவர் பூசையில் திவ்விய நன்மை கொடுக்கும் போதும், தாம் இணைத்து வைத்திருக்கும் பெருவிரல் மற்றும் ஆட்காட்டிவிரலுக்கும், இரண்டாவது விரலுக்கும் இடையில், தண்டுப்பகுதியிலுள்ள குமிழில் நற்கருணைப் பாத்திரத்தைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது என்பதால், இந்தக் குமிழ் முடிந்தவரை வழுவழப்பானதாக இருக்க வேண்டும். திவ்விய நற்கருணைப் பாத்திரத்தின் அளவு அது பயன்படுத்தப்படுகிற தேவாலயத்தின் தேவையைப் பொறுத்ததாக இருக்கும். ஆனாலும் சுத்திகரிக்கக் கடினமாயிராதபடி அது அதிகப் பெரியதாக இருக்கக் கூடாது. விசேஷமாக அநேகர் திவ்விய நன்மை வாங்கும் போது, அதை சுமந்து கொண்டிருப்பது சோர்வூட்டுவதாக இராதபடி, அது அதிக பாரமானதாகவும் இருக்கக்கூடாது.

நற்கருணைப் பாத்திரத்தில் திவ்விய அப்பங்களை வைப்பதற்குமுன் அது மந்திரிக்கப்பட வேண்டும். இந்த மந்திரிப்புக்குரிய ஜெபம், உரோமை

திருச்சடங்குப் புத்தகத்திலுள்ள ;'பெனதிகூடியோ தாபர்னாக்குலி" என்ற ஜெபமாகும். நற்கருணைப் பாத்திரம் மறுமுலாம் பூசப்படும் போது அது தன் மந்திரிப்பை இழந்து விடாது.

நற்கருணைப் பாத்திரம் திவ்விய நற்கருணைக் கொண்டிருக்கும்போது, அது பொருத்தமான முறையில் அலங்கார வேலை செய்யப்பட்டுள்ள வெண்பட்டினாலான மூடுதுகில் ஒன்றால் மூடப்பட்டிருக்க வேண்டும். அது திவ்விய சற்பிரசாதத்தைக் கொண்டிராவிட்டால், எல்லோரும் பார்க்கும்படியாக, பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கும் போதும் கூட (உதாரணமாக, தனது சுத்திகரிப்பிற்குப் பிறகு பீடத்தின் மீது தேவ வசீகரத்திற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில்) திருச்சடங்கு விதிகள் திரு இரத்தக் கிண்ணத்திற்கும், அப்பத்தட்டுக்கும், கதிர்ப்பாத்திரத்திற்கும் பரிந்துரைப்பது போலவே, நற்கருணைப் பாத்திரமும் மூடுதுகிலால் மூடப்பட்டிருக்க வேண்டும்.